Enderrock | Helena M. Alegret | Actualitzat el 18/11/2022 a les 09:00

Enric Montefusco: «Som una societat malalta, desconeixem les lleis de l'harmonia i de l'amor»

El compositor i cantautor barceloní parla sobre el nou doble àlbum, 'Viaje al centro de un idiota'

Enric Montefusco | Gustaff Choos

Després dels dos discos en solitari, *Meridiana* (Sony Music, 2016) i *Diagonal* (PrimaveraLabels, 2019), el cantautor barceloní es desplega com a artista integral amb l'enregistrament de *Viaje al centro de un idiota* (Satélite K, 2022), un doble àlbum corresponent a la banda sonora d'un espectacle teatral.

Per què un doble àlbum?
No escullo mai cap on va un disc; la vida m'ha empès cap aquí. Jo he patit transformacions successives, com tothom, i de la darrera crisi n'ha sorgit un doble àlbum que fa un salt passant per llocs foscos.

El disc podria ser una relectura de l'infern i el purgatori de Dante Alighieri, però sense paradís.
Vaig veure primer la part xunga i vaig pensar que hi hauria una resolució i un paradís, però jo no hi he arribat. Encara estic al purgatori conscient de moltes coses. De la *Divina comèdia* m'interessa

especialment com es tracta la simbologia de la transmutació de l'esperit, sobretot pel caràcter de les al·legories, però tot és més complex del que la religió ens vol fer creure.

El primer tram, ?Parte I (Infierno)', es fixa en la part fosca de l'ésser humà. Per què?
He posat la lupa en la voluntat de mirar els canvis, les mutacions i les evolucions que patim les persones. I, en aquest cas, m'hi he posat de ple. Com més endins he arribat més m'ha costat trobar les paraules adients, però també he fet una bona feina, perquè m'ha ajudat a analitzar la meva part fosca.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=75jEmXFuKLA
A la cançó "El astro rey" presentes ?un home de palla' que és un ?idiota' i afirmes que ?tots ballem al seu voltant'... És un retrat que té a veure amb el patriarcat?
No m'agrada tancar els significats de les cançons... Cada dia veig com actua la gent i també em veig a mi mateix, i crec que tots som idiotes. Ens han ensenyat uns valors i, en canvi, fem tot el contrari. El model és el nostre idiota, sobretot quan mirem la televisió i veiem tot el que mou la gent i nosaltres mateixos... Cadascú hi pot posar l'estupidesa que prefereixi... i el patriarcat també, perquè déu n'hi do com ens ha marcat a tots, esclar.

"Épica neurótica" és una lletra plantejada com un loop mental que diu a un mateix ?no pots'. Hi ha vegades que realment no podem estar pels altres i cal saber acceptar-ho?
Com deia Sigmund Freud, som una societat malalta, i per encaixar-hi hem d'estar malalts. Hem acabat abandonant-nos a nosaltres mateixos i als altres, desconeixem les lleis de l'harmonia i de l'amor. El senyal més evident és que no som capaços d'estimar i estem atrapats en una neurosi de *loops* mentals.

Enric Montefusco Foto: Gustaff Choos

A "Bendito" cantes que hi ha egoisme en voler ?ser bendito y conquistador'. Què

significa?
Intento retratar la meva joventut a partir de l'energia que m'ha portat a abandonar el lloc d'on vinc i la meva família... per buscar cap endins. Podria semblar egoista, però era el moment de fer-ho per no acabar atrapat. Al meu primer treball en solitari, *Meridiana*, ja hi va haver un canvi. I, des de llavors, fa sis o set anys, visc fora de Barcelona en un poblet de l'Empordà. Després va venir *Diagonal* i ara torna a ser un moment de transformació. He tingut un segon fill i les noves cançons parlen de reflexió i d'autoconeixement.

"La escalera oscura" parla d'una àvia que embogeix, de la fam, dels nou germans, de l'avi i de la seva por quan va veure que el venien a matar. És una història autobiogràfica?
Sí, tinc poca imaginació...

Parles del fracàs disfressat d'èxit... Què significa l'èxit per a un artista com tu?
L'èxit és no perdre's mai de vista, saber estar i no obeir a coses que no siguin el teu cor. És fàcil sucumbir a la feina, a una altra persona o a qualsevol altra cosa, però acabes perdent-te i no fas el que necessites.

"Bona nit" la cantes en castellà. Sembla que et dirigeixis a algú que se situa fora del temps i del mapa. A qui va dedicada?
És una cançó que dedico a la meva mare. És un tema complex, perquè si ho pogués explicar en una frase no escriuria cançons. Parla de la meva predisposició diferent amb el món i les persones. La fugida no ha estat només geogràfica, sinó també conseqüència de la manera d'entendre quines coses són importants.

Enric Montefusco Foto: Gustaff Choos

En canvi, en aquest disc el context social i polític queda menys reflectit que a ?Meridiana'.
Sí, tots aquests temes han quedat en un segon pla, entre línies, com per exemple a "La escalera

oscura". Tot i això, la malaltia de la societat és perpètua perquè té a veure amb la carència, la desigualtat i la injustícia.

"El sandunguero" té un to desengreixant com de sala de ball: ?Voy tan cargado de culpa, que puedes hacerme cantar/bailar'...
És una mica d'oxigen amb humor negre, perquè cadascú en faci la seva interpretació. Hi ha diverses maneres perquè la gent obeeixi, per coacció o violència, o a través del condicionament per la culpa o l'autocensura. A mi per coacció no m'han fet creure, però sí que hi ha l'altra cara i m'hi enfronto amb ironia.

A "Cuando me despierte" dius: ?Vivo en tu orilla y no sé navegar'. La música t'ajuda?
La música m'ajuda a submergir-me, sortir i seguir avançant. Com més profundament baixes, més aire has d'agafar al sortir.